(443) " ग्रुचु स्तेयकरणे " (I-भ्वादिः-197. सक. सेट्. पर.)

ग्रोचकः-चिका, ग्रोचकः-चिका, [1]जुग्रोचिषकः-जुग्रुचिषकः-षिका, [2]जोग्रुचकः-चिका ;

ग्रोचिता-त्री, ग्रोचयिता-त्री, जुग्रोचिषिता-जुग्रुचिषिता-त्री, जोग्रुचिता-त्री ;

ग्रोचन्-न्ती, ग्रोचयन्-न्ती, जुग्रोचिषन्-जुग्रुचिषन्-न्ती ; —

ग्रोचिष्यन्-न्ती-ती, ग्रोचयिष्यन्-न्ती-ती, जुग्रोचिषिष्यन्-जुग्रुचिषिष्यन्-न्ती-ती ; —

— ग्रोचयमानः, ग्रोचयिष्यमाणः, जोग्रुच्यमानः, जोग्रुचिष्यमाणः ;

[3]ग्रुक्-ग्रुग्-ग्रुचौ-ग्रुचः ; — — —

[4]ग्रुक्तः-क्तम्, ग्रोचितः, जुग्रोचिषितः-जुग्रुचिषितः, जोग्रुचितः-तवान् ;

[5]ग्रुचः, ग्रोचः, जुग्रोचिषुः-जुग्रुचिषुः, जोग्रुचः ;

ग्रोचितव्यम्, ग्रोचयितव्यम्, जुग्रोचिषितव्यम्-जुग्रुचिषितव्यम्, जोग्रुचितव्यम् ;

ग्रोचनीयम्, ग्रोचनीयम्, जुग्रोचिषणीयम्-जुग्रुचिषणीयम्, जोग्रुचनीयम् ;

[6]ग्रोक्यम्, ग्रोच्यम्, जुग्रोचिष्यम्-जुग्रुचिष्यम्, जोग्रुच्यम् ;

ईषद्ग्रोचः-दुर्ग्रोचः-सुग्रोचः ; — —

ग्रुच्यमानः, ग्रोच्यमानः, जुग्रोचिष्यमाणः-जुग्रुचिष्यमाणः, जोग्रुच्यमानः ;

ग्रोकः, ग्रोचः, जुग्रोचिषः-जुग्रुचिषः, जोग्रुचः ;

ग्रोचितुम्, ग्रोचयितुम्, जुग्रोचिषितुम्-जुग्रुचिषितुम्, जोग्रुचितुम् ;

---

1. 'रलो व्युपधात्—' (1-2-26) इति सेटः सनः कित्त्वविकल्पः। कित्त्वपक्षे गुणो न। कित्त्वाभावपक्षे गुणः। एवं सन्नन्ते सर्वत्र रूपद्वयं बोध्यम्।
2. 'सन्यङोः' (6-1-9) इति द्वित्वे, 'यस्य हलः' (6-4-49) इति यलोपे, अकारस्य लोपे च, 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इत्यभ्यासस्य गुणः। एवं यङन्ते सर्वत्र।
3. अवसाने चर्त्वविकल्पः।
4. उदित्त्वेन क्त्वायामिड्विकल्पनात्, 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति निष्ठायामिण्निषेधः। चर्त्वम्।
5. 'इगुपधज्ञा—' (3-1-135) इति कर्तरि कप्रत्ययः।
6. अस्माद्धातोः ण्यति प्रत्यये, 'चजोः कु घिण्ण्यतोः' (7-3-52) इति कुत्वं 'न क्वादेः' (7-3-59) इति यद्यपि प्रतिषिद्धम्; अथापि, 'निष्ठायामनिट इति वक्तव्यम्' (वा. 7-3-52) इति वार्तिकात्, अस्य धातोः निष्ठायामनिट्त्वात् कुत्वं भवत्येव; यथोत्तरं मुनीनां प्रामाण्यात्। एवं घञ्यपि ज्ञेयम्।